

Sort de la botiga de les sabates amb aquell gran aparador. Il·luminat totalment, carregat de tota mena de produccions, i fins i tot, peus artificials que anaven donant voltes. Qualsevol vianant pensaria que aquella noia era feliç guaitant tantes varietats; però de fet, després de posar-te les ulleres de sol, el que feies era plorar.

La situació a l'oficina s'ha fet insuportable. Mai havia estat un model, evidentment. Però amb els canvis de fa dos mesos cada dia ha anat augmentant el nivell de nervis. Hi ha gent que ha demanat la baixa per depressió. Feina, feina, feina, males cares, control, excitació des de bon matí, cops de colze per desbancar a l'altre, fer mèrits al nou gerent. I, ara només faltava la bomba que t'ha dit la Cristina aquest matí: "aquest tio és especialista en tancar empreses i vendre-les a una multinacional del ram. Ho sé de bona tinta".

Feies veure que miraves les sabates, donant l'esquena a la gent. Però et ressonaven els mots impertinents de la sortida després d'una jornada esgotadora: "però reina, com és que encara no ho té. A un altre lloc li haurien muntat un expedient".

Necessiteu el lloc de treball com el pa que menges. Esteu pagant una hipoteca per la casa. Ja et veus al carrer, pidolant un lloc de treball. Mira unes sabates amb càmera d'aire! A mi sí que em manca aire en aquests moments! Quina set infinita de ser lliure, de respirar a fons, i senzillament poder viure.

Et gires. No et deia res, però era al teu davant. El teu home. Porteu quatre mesos de casats. Sap el camí cap a casa. Segur que ha vingut a trobar-te. Et diu: "anem a prendre una cervesa? No et preocupis, sembla que hi ha una bona feina en perspectiva".

Ampliació: Romans 12, 9-13

- **Que l'amor no sigui fingit.**
- **Esforceu-vos a ser sol·lícits.**
- **Sigueu fervents d'esperit.**
- **Practiqueu amb deler l'hospitalitat.**